

KRWAWNY (3) *ai*

a *jasne*.

comp krwawni(e)jszy (1).

sg m N krwawni(e)jszy (1). \diamond *n N* krwawné (1). \diamond *pl I f* krwawn(e)mi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn).

1. *Przymiotnik od „krew” (2) : Cruentior – Krwawnieifzi. Calep 273a.*

a. *Taki, w którym jest krew, zmieszany z krwią (1) :*

Wyrażenie: »wilkość krwawna« (1): prędkie wrwanie Łożyfka/ czyni trudność rodzenia flufznego/ á tho zalewaniem płodu wilkościami krwawnemi: kthore lie były zebrały około tego łożyfka FalZioł V 18a.

b. [*Koloru krwi, czerwony:*

Zestawienie: »krwawny kamień« = krwawnik, odmiana hematytu czerwono-brunatna, kamień półszlachetny: Krwáwny kámieñ. Ematites. Blutfteynn. [...] EMátytes kámieñ iefth rzeczony greckim ięzykiem/ iákoby krwie powciągájący kámieñ SienHerb 332a.]

2. *W funkcji rzeczownika: praw. »krwawne« = zwyczaj przyznający ubranie zabitego woźnemu sądowemu do niego wezwanemu (1) : ZA złym zwyczajem Woźnych to było záchowano: iż gdy do którego ná dródze álbo gdzie indźie zábitégo bywáli wzywáni/ onégo złupiáli z łzat (w których był zábit) právem łwym które Krwáwné zwáli SarnStat 515.*

Synonimy: 1.b. zest.: ematytes, krwawiec, plustajn.

Cf KREWNY, KRWAWIONE, KRWAWY